



## Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

29. september 2022\*

Eelotsusetaotlus – Lennutransport – Määrus (EÜ) nr 261/2004 – Artikkel 16 – Hüvitis ja abi reisijatele – Nimetatud määruse kohaldamise eest vastutava riigiasutuse ülesanne – Liikmesriigi õigusnorm, mis annab sellele asutusele õiguse kohustada lennuettevõtjat maksma reisijale hüvitist – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 47 – Kohtusse pöördumise õigus

Kohtuasjas C-597/20,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Fővárosi Törvényszéki (Pealinna kohus, Ungari) 27. oktoobri 2020. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 12. novembril 2020, menetluses

**Polskie Linie Lotnicze „LOT“ S.A.**

*versus*

**Budapest Főváros Kormányhivatala,**

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president K. Jürimäe (ettekandja), kohtunikud N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra ja M. Gavalec,

kohtujurist: J. Richard de la Tour,

kohtusekretär: ametnik I. Illéssy,

arvestades kirjalikku menetlust ja 2. veebruari 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Polskie Linie Lotnicze „LOT“ S.A., esindajad: *ügyvéd* S. Berecz ja A. Csehó,
- Budapest Főváros Kormányhivatala, esindajad: õigusnõustaja G. Cziráky ja G. Tóth,
- Ungari valitsus, esindajad: Zs. Biró-Tóth ja M. Z. Fehér,
- Madalmaade valitsus, esindajad: M. K. Bulterman ja J. Hoogveld,

\* Kohtumenetluse keel: ungari.

- Poola valitsus, esindajad: B. Majczyna ja J. Lachowicz,
  - Euroopa Komisjon, esindajad: V. Bottka, L. Havas ja K. Simonsson,
- olles 28. aprilli 2022. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,  
on teinud järgmise

### **otsuse**

- 1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10; parandus ELT 2018, L 155, lk 35), artikli 16 lõikeid 1 ja 2.
- 2 Taotlus on esitatud lennuettevõtja Polskie Linie Lotnicze „LOT“ S.A. (edaspidi „LOT“) ja Budapest Főváros Kormányhivatala (Budapesti pealinnavalitsus, Ungari) (edaspidi „tarbijakaitse osakond“) vahelises kohtuvaidluses otsuse üle, millega viimati nimetatu nõudis LOTilt määruse nr 261/2004 artiklis 7 ette nähtud hüvitise maksmist.

### **Õiguslik raamistik**

#### ***Liidu õigus***

- 3 Määruse nr 261/2004 põhjendustes 1, 2, 4, 21 ja 22 on märgitud järgmist:
  - „(1) Õhustranspordi valdkonnas ühenduse võetava meetme eesmärk on muu hulgas tagada reisijate kaitstuse kõrge tase. Peale selle tuleks täielikult võtta arvesse kõiki tarbijakaitse üldisi nõudeid.
  - (2) Lennureisist mahajätmine ning lendude tühistamine või pikaajaline hilinemine põhjustab reisijatele tõsiseid raskusi ja ebamugavust.
  - [...]
  - (4) Seetõttu peaks ühendus kõnealuses määruses sätestatud kaitstuse standardeid karmistama, suurendama reisijate õigusi ning tagama lennuettevõtjate tegutsemise ühtlustatud tingimustel liberaliseeritud turul.
  - [...]
  - (21) Liikmesriigid peaksid kehtestama eeskirjad karistuste kohta käesoleva määruse sätete rikkumiste eest ja tagama nende karistuste rakendamise. Need karistused peaksid olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

(22) Liikmesriigid peaksid tagama oma lennuettevõtjate üldise vastavuse käesolevale määrusele, kontrollima selle rakendamist ning määrama asjakohase asutuse seda kontrolli tegema. Kontroll ei tohiks mõjutada reisijate õigusi ega lennuettevõtjate võimalust kohtu kaudu siseriikliku seaduse alusel õiguskaitset taotleda.“

4 Määruse artikli 5 „Tühistamine“ lõigetes 1 ja 3 on ette nähtud järgmist:

„1. Lennu tühistamise korral:

[...]

c) on asjaomastel reisijatel õigus saada tegutsevalt lennuettevõtjalt hüvitist vastavalt artiklile 7, välja arvatud juhul, kui

[...]

iii) neid on teavitatud tühistamisest vähem kui seitse päeva enne kavandatud väljumisaega ning neile on pakutud võimalust teekonda muuta, mis võimaldab neil välja lennata mitte rohkem kui üks tund enne kavandatud väljumisaega ja jõuda lõppsihtkohta hiljemalt kaks tundi pärast kavandatud saabumisaega.

[...]

3. Tegutsev lennuettevõtja ei ole kohustatud maksma hüvitist vastavalt artiklile 7, kui ta suudab tõestada, et tühistamise põhjustasid erakorralised asjaolud, mida ei oleks suudetud vältida isegi siis, kui oleks võetud kõik vajalikud meetmed.“

5 Määruse artikli 7 „Õigus hüvitisele“ lõikes 1 on sätestatud järgmist:

„Kui osutatakse käesolevale artiklile, saavad reisijad hüvitist kuni:

a) 250 euro ulatuses kõikide kuni 1500 kilomeetri pikkuste lendude puhul;

b) 400 euro ulatuses kõikide üle 1500 kilomeetri pikkuste ühendusesiseste lendude ning kõikide muude 1500–3500 kilomeetri pikkuste lendude puhul;

c) 600 euro ulatuses kõikide muude kui punktides a või b nimetatud lendude puhul.

Vahemaa määramisel võetakse aluseks lõppsihtkoht, kuhu reisija jõuab lennureisist mahajätmise või lennu tühistamise tõttu pärast kavandatud aega.“

6 Sama määruse artikli 12 „Lisahüvitis“ lõikes 1 on märgitud järgmist:

„Käesoleva määruse kohaldamine ei piira reisijate õigusi lisahüvitisele. Käesoleva määruse alusel antud hüvitis võidakse sellisest lisahüvitisest maha arvata.“

7 Määruse nr 261/2004 artikkel 16 „Rikkumised“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Iga liikmesriik määrab asutuse, kes vastutab käesoleva määruse jõustamise eest oma territooriumil asuvatest lennujaamadest väljuvate lendude ja kolmandast riigist sellistesse lennujaamadesse saabuvate lendude puhul. Vajadusel võtab see asutus vajalikud meetmed

reisijate õiguste kaitsmise tagamiseks. Liikmesriigid teavitavad komisjoni käesoleva lõike kohaselt määratud asutusest.

2. Ilma et see piiraks artikli 12 kohaldamist, võib iga reisija esitada lõike 1 alusel kaebuse määratud asutusele või muule liikmesriigi määratud pädevale asutusele käesoleva määruse väidetava rikkumise kohta liikmesriigi territooriumil asuvas mis tahes lennujaamas või kõnealusel territooriumil asuvasse lennujaama kolmandast riigist saabuva mis tahes lennuga seotud rikkumise kohta.

3. Liikmesriikide poolt käesoleva määruse rikkumise puhul kohaldatavad karistused on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.“

### ***Ungari õigus***

- 8 15. detsembri 1997. aasta CLV seaduse tarbijakaitse kohta (a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, *Magyar Közlöny*, 1997/119., lk 9558; edaspidi „tarbijakaitseadus“) § 43/A lõike 2 kohaselt:

„Tarbijakaitseameti ülesanne on kohaldada – vajaduse korral pärast konsulteerimist tsiviillennunduse ametiga – [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrust (EL) 2017/2394 tarbijakaitsealaste õigusaktide täitmise tagamise eest vastutavate riiklike asutuste koostöö kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2006/2004 (ELT 2017, L 345, lk 1)], kui Euroopa Liidus on toime pandud määruse nr 261/2004 rikkumisi“.

- 9 Vastavalt tarbijakaitseaduse § 47 lõike 1 punktidele c ja i on tarbijakaitseametil õigus kohustada asjaomast ettevõtjat kindla tähtaja jooksul lõpetama tuvastatud rikkumised või puudused ning määrata trahv, mida nimetatakse tarbijakaitse trahviks.

### **Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus**

- 10 Osa reisijaid, kelle lend New Yorgist (Ameerika Ühendriigid) Budapesti (Ungari) hilines üle kolme tunni, pöördus tarbijakaitseosakonna poole, et see kohustaks LOTi maksma määruse nr 261/2004 artikli 5 lõike 1 punkti c rikkumise eest selle määruse artiklis 7 ette nähtud hüvitist.
- 11 See osakond tuvastas 20. aprilli 2020. aasta otsusega eelkõige määruse nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumise ja kohustas LOTi maksma igale asjaomasele reisijale hüvitist 600 eurot.
- 12 Leides, et tarbijakaitse osakond ei ole pädev kohustama teda sellist hüvitist maksma, vaidlustas LOT selle otsuse käesolevas kohtuasjas eelotsusetaotluse esitanud kohtus Fővárosi Törvényszékis (Pealinna kohus, Ungari).
- 13 Tuginedes kohtujuristi ettepanekule liidetud kohtuasjades Ruijssenaars jt (C-145/15 ja C-146/15, EU:C:2016:12), väidab LOT, et lennuettevõtja ja reisija vaheline suhe on tsiviilõiguslik. Neil asjaoludel võtab Ungari praktika, mis võimaldab tarbijakaitse osakonnal kohustada lennuettevõtjaid maksma määruse nr 261/2004 alusel hüvitist, Ungari tsiviilkohtutelt nende pädevuse.

- 14 Tarbijakaitse osakond leiab seevastu, et tal on selle määruse artikli 16 lõigete 1 ja 2 alusel pädevus. Selle osakonna väitel on tarbijakaitseaduses ette nähtud, et määruse nr 261/2004 sätete rikkumise korral on tema ülesanne kohaldada määrust 2017/2394. Sellega seoses on tal aga õigus määrata trahv, mida nimetatakse tarbijakaitse trahviks.
- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on kahtlusi seoses küsimusega, kas tarbijakaitse osakond võib kohustada lennuettevõtjat maksma määruse nr 261/2004 sätete rikkumise eest hüvitist selle määruse artikli 7 tähenduses.
- 16 Selle kohtu arvates ei võimalda 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsuse Ruijssenaars jt (C-145/15 ja C-146/15, EU:C:2016:187) resolutsioon kindlaks teha, kas Euroopa Kohus kaldus kõrvale määruse nr 261/2004 artikli 16 tõlgendusest, mille pakkus välja kohtujurist oma ettepanekus kohtuasjades, milles see kohtuotsus tehti. Selle tõlgenduse kohaselt ei saa lennureisija individuaalset kaebust lahendav liikmesriigi asutus võtta asjaomase lennuettevõtja suhtes sunnimeetmeid, et sundida teda maksma selle määruse kohaselt sellele reisijale makstavat hüvitist.
- 17 Lisaks leiab ta, et see kohtuotsus ei ole põhikohtuasjas otseselt üle võetav. Nimelt kohustab tarbijakaitse osakond Ungaris süstemaatiliselt lennuettevõtjaid maksma määruses nr 261/2004 ette nähtud hüvitist, isegi kui on võimalik pöörduda ka tsiviilkohtutesse.
- 18 Eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustab siiski, et kuigi tarbijakaitse osakonnal on üldine pädevus lahendada määruse nr 261/2004 sätete rikkumisi, puuduvad Ungari õigusnormides erisätted, mis võimaldaksid sellel osakonnal võtta sunnimeetmeid reisijatele hüvitise maksmiseks selle määruse rikkumise eest.
- 19 Neil asjaoludel otsustas Fővárosi Törvényszék (Pealinna kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas määruse [nr 261/2004] artikli 16 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et [selle] määruse kohaldamise eest vastutav liikmesriigi asutus, kellele reisija on esitanud individuaalse kaebuse, ei saa kohustada asjaomast lennuettevõtjat maksma reisijale [nimetatud] määruse alusel makstavat hüvitist?“

### **Eelotsuse küsimuse analüüs**

- 20 Oma küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 261/2004 artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et selle määruse kohaldamise eest vastutav liikmesriigi asutus võib kohustada lennuettevõtjat maksma hüvitist nimetatud määruse artikli 7 tähenduses, mida tuleb reisijatele maksta sama määruse alusel, kui reisija on esitanud sellele asutusele kaebuse.
- 21 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb liidu õiguse sätte tõlgendamisel arvestada mitte üksnes selle sõnastust, vaid ka selle konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa see säte on.

- 22 Mis puudutab esiteks määruse nr 261/2004 artikli 16 sõnastust, siis tuleneb selle artikli lõikest 1, et igal liikmesriigil tuleb määrata asutus, kes vastutab nimetatud määruse kohaldamise eest oma territooriumil asuvatest lennujaamadest väljuvate lendude ja kolmandast riigist samadesse lennujaamadesse saabuvate lendude puhul ning vajaduse korral võtab see asutus vajalikud meetmed reisijate õiguste kaitsmise tagamiseks.
- 23 Määruse nr 261/2004 artikli 16 lõikes 2 on omakorda täpsustatud, et iga reisija võib esitada selle artikli lõike 1 alusel kaebuse määratud asutusele või muule liikmesriigi määratud pädevale asutusele selle määruse rikkumise kohta liikmesriigi territooriumil asuvas mis tahes lennujaamas või kõnealusel territooriumil asuvasse lennujaama kolmandast riigist saabuva mis tahes lennuga seotud rikkumise kohta.
- 24 Nende sätete sõnastust silmas pidades on Euroopa Kohus otsustanud, et määruse nr 261/2004 artikli 16 lõikes 2 nimetatud kaebusi tuleb pidada pigem märkideks üldiselt selle määruse nõuetekohasele kohaldamisele kaasaaitamise kohta, ilma et sellele asutusele pandaks kohustust niisuguste kaebuste tagajärjel tegutseda, tagamaks iga üksiku reisija õigus hüvitist saada (17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Ruijssenaars jt, C-145/15 ja C-146/15, EU:C:2016:187, punkt 31).
- 25 Samuti leidis Euroopa Kohus nimetatud määruse artikli 16 lõikes 3 toodud mõiste „sanktsioonid“ kohta sama määruse põhjendust 21 silmas pidades, et selles on määratletud vastavalt määruse nr 261/2004 artikli 16 lõikes 1 viidatud asutuste ja liikmesriigi kohtute rollide omavaheline seos, mitte haldussunnimeetmed, mida tuleb igal üksikjuhtumil võtta (17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Ruijssenaars jt, C-145/15 ja C-146/15, EU:C:2016:187, punkt 32).
- 26 Tuleb siiski tõdeda, et miski määruse nr 261/2004 artikli 16 sõnastuses ei keela liikmesriigil anda sunnipädevust asutusele, kelle ülesanne on selle määruse jõustamine. Seevastu, nagu märgib kohtujurist oma ettepaneku punktis 36, tuleneb selle artikli sõnastusest, et liikmesriikidel on tegutsemisruum pädevuse osas, mida nad soovivad oma riigiasutustele reisijate õiguste kaitseks anda.
- 27 Lisaks märkis Euroopa Kohus, et võttes arvesse eelkõige tegutsemisruumi, mis liikmesriikidel on nende poolt soovitud pädevuse andmisel määruse nr 261/2004 artikli 16 lõikes 1 nimetatud asutustele, võivad liikmesriigid lennureisijate õiguste kaitse ebapiisavuse korvamiseks volitada selliseid asutusi võtma meetmeid individuaalsete kaebuste alusel (vt selle kohta 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Ruijssenaars jt, C-145/15 ja C-146/15, EU:C:2016:187, punkt 36).
- 28 Teiseks räägib ka määruse nr 261/2004 artikli 16 kontekst sellise tõlgenduse kasuks.
- 29 Sellega seoses tuleneb määruse artiklist 12 ja artikli 16 lõikest 2 koostoimes nimetatud määruse põhjendusega 22, et ainus piirang määruse kohaldamise tagamiseks määratud asutuste pädevusele on lennureisijate õigus nõuda kohtus määruse nr 261/2004 artiklis 7 ette nähtud kindlasummalise hüvitise suhtes täiendavat hüvitist.
- 30 Kui määruse nr 261/2004 artikli 7 lõikes 1 kindlaks määratud summade eesmärk on hüvitada ühetaoliselt ja viivitamata kahju, hoides ära ebamugavusi, mis paratamatult kaasnevad kahju hüvitamise hagide esitamisega pädevates kohtutes, siis selle määruse artiklis 12 ette nähtud lisahüvitis puudutab asjaomasele lennureisijale endale tekitatud kahju, mida hinnatakse individuaalselt ja tagantjärele (vt selle kohta 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Rusu, C-354/18, EU:C:2019:637, punktid 28 ja 36).

- 31 Määruse nr 261/2004 artikli 7 lõikes 1 sätestatud kindlaksmääratud summade eesmärk on hüvitada üksnes kahju, mis on kõigi asjaomaste reisijate jaoks peaaegu ühesugune (vt selle kohta 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Rusu, C-354/18, EU:C:2019:637, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 32 Nende summade kindlaksmääramiseks ei ole vaja tekitatud kahju ulatuse üksikjuhul hindamist, kuivõrd esiteks arvutatakse määruse nr 261/2004 artikli 7 lõikes 1 ette nähtud kindlasummalise hüvitise summa olenevalt asjaomase lennu läbitud vahemaast, võttes aluseks asjaomase reisija lõppsihtkoha (vt selle kohta 7. septembri 2017. aasta kohtuotsus Bossen jt, C-559/16, EU:C:2017:644, punkt 17), ja kuivõrd teiseks ei võeta selle summa arvutamisel arvesse kolme tundi ületavat tegelikku hilinemist saabumisel (vt selle kohta 23. oktoobri 2012. aasta kohtuotsus Nelson jt, C-581/10 ja C-629/10, EU:C:2012:657, punkt 54).
- 33 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 46 rõhutas, saavad nii reisijad kui ka vedajad kergesti kindlaks määrata maksmisele kuuluva hüvitise summa. Sama kehtib *a fortiori* ka määruse nr 261/2004 artikli 16 lõike 1 alusel määratud asutuste kohta.
- 34 Lisaks, kuigi määruse nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 alusel hüvitise maksmisega seotud vaidluste lahendamise jätmine üksnes kohtutele võimaldab vältida sama üksikjuhtumi hindamise osas igasuguseid lennureisijate õigusi kahjustada võivaid hindamiserinevusi ühelt poolt määruse nr 261/2004 artikli 16 lõikes 1 viidatud asutuste ja teiselt poolt liikmesriigi kohtute vahel, kes lahendavad individuaalseid hagnosisid (vt selle kohta 17. märtsi 2016. aasta kohtuotsus Ruijssenaars jt, C-145/15 ja C-146/15, EU:C:2016:187, punkt 34), võib sellist ohtu korvata ka tänu haldus- ja kohtumenetluste nõutavale eristamisele.
- 35 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 51 rõhutas, tuleb vastavasisuliste liidu õigusnormide puudumisel kehtestada selleks vajalikud menetlusnormid iga liikmesriigi enda õiguskorras.
- 36 Samas ei saa määruse nr 261/2004 artikli 16 lõikes 1 liikmesriigi organi jaoks ette nähtud sunnipädevuse tunnustamine mingil juhul jätta reisijaid ega lennuettevõtjaid ilma võimalusest esitada hagi pädevale liikmesriigi kohtule (vt selle kohta reisijate osas 22. novembri 2012. aasta kohtuotsus Cuadrench Moré, C-139/11, EU:C:2012:741, punkt 23).
- 37 Kuna lennureisija hüvitise nõue määruse nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 alusel on liidu õigusega tagatud õiguse jõustamine, on Euroopa Liidu põhiõiguste hartas artiklis 47 tunnustatud sellise reisija õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja pöörduda kohtusse, kellel on vajaduse korral võimalus esitada Euroopa Kohtule ELTL artikli 267 alusel eelotsuse küsimus. Lennuettevõtjal peab samuti olema võimalik esitada kohtusse hagi otsuse peale, millega määruse nr 261/2004 artikli 16 lõikes 1 nimetatud liikmesriigi asutus, kellele reisija on esitanud kaebuse, kohustades teda maksma nimetatud reisijale selle määruse alusel maksmisele kuuluvat hüvitist.
- 38 Kolmandaks toetavad eelnevates punktides esitatud määruse nr 261/2004 artikli 16 tõlgendust selle määrusega taotletavad eesmärgid, nagu need on esitatud selle põhjendustes 1, 2 ja 4. Esimesena on tegemist eesmärgiga tagada reisijate kaitstuse kõrge tase, võttes täielikult arvesse tarbijakaitse üldisi nõudeid, ning teisena eesmärgiga tugevdada reisijate õigusi, leevendades suurtest hilinemistest või lendude tühistamistest tulenevaid raskusi ja ebamugavust.
- 39 Määruse nr 261/2004 alusel makstava kindlasummalise hüvitise konkreetne eesmärk on aga just nimelt heastada viivitamata ja kindlaksmääratud vormis kahju, mis seisneb sellise hilinemise aluseks olevas kolmetunnises või pikemas ajakaotuses, mis kujutab endast „ebamugavust“ selle

määruse tähenduses, ilma et asjaomased reisijad peaksid kandma kahju hüvitamise hagide esitamisega kaasnevaid ebamugavusi (vt selle kohta 29. juuli 2019. aasta kohtuotsus Rusu, C-354/18, EU:C:2019:637, punkt 28).

- 40 Nimetatud määruse artikli 16 lõike 1 alusel määratud liikmesriigi asutusele sunnipädevuse andmine aitab kindlasti kaasa sellele, et reisijad ei peaks taluma kohtumenetlusega kaasnevaid ebamugavusi. Selline pädevus võimaldab lihtsuse, kiiruse ja tõhususe huvides, mida kohtujurist nimetas oma ettepaneku punktis 48, tagada lennureisijate kaitstuse kõrge taseme, vältides samas kohtute üle koormamist võimaliku suure arvu kahju hüvitamise nõuetega.
- 41 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et määruse nr 261/2004 artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikidel on õigus anda selle määruse kohaldamise eest vastutavale liikmesriigi asutusele õigus kohustada lennuettevõtjat maksma hüvitist nimetatud määruse artikli 7 tähenduses, mida tuleb reisijatele maksta sama määruse alusel, kui reisija on esitanud sellele asutusele kaebuse, tingimusel et sellel reisijal ja nimetatud lennuettevõtjal on võimalus esitada kaebus kohtusse.

### **Kohtukulud**

- 42 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

**Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artiklit 16, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91,**

**tuleb tõlgendada nii, et**

**liikmesriikidel on õigus anda selle määruse kohaldamise eest vastutavale liikmesriigi asutusele õigus kohustada lennuettevõtjat maksma hüvitist nimetatud määruse artikli 7 tähenduses, mida tuleb reisijatele maksta sama määruse alusel, kui reisija on esitanud sellele asutusele kaebuse, tingimusel et sellel reisijal ja nimetatud lennuettevõtjal on võimalus esitada kaebus kohtusse.**

Allkirjad